

Kérdések Koloszar Józsefhez, az egyetem régi-új rektorához

– Gratulálok a 2000. január 1-jétől a Nyugat-Magyarországi Egyetem nevet viselő Alma Mater közelmúltban megválasztott rektorának. Meddig szól a megbízás, mennyiben jelent új feladatokat az előző rektori munkához képest?

– Köszönöm a gratulációt. Megbízásom 2002. június 30-ig tart. Hogy milyen új feladatokat jelent az előző rektori időszakhoz képest a megbízás, arról csak elképzeléseim vannak, mivel hasonló szervezeti felsőoktatási intézmény Magyarországon nincs. Valószínű, hogy a kis egyetemekre jellemző napi problémák rektori szintű kezelése megszűnik, viszont jelentősen növekedni fog a képvisleti, reprezentációs – igaz, sok utazással járó – kötelezettség és a menedzseri szerep.

– Az olvasók számára röviden tekintünk át az egyetemi integráció történetét, célját, előnyeit, nehézségeit, és hogy milyen tervet sikerült kialakítani a földrajzilag széttagolt egyetemi intézmények irányítására.

– Az egyetemi integráció történetét és problémáit az Erdészeti Lapok egyik 1999. évi számában részleteiben ismerttettem, a lényeg a végeredmény: a Nyugat-Magyarországi Egyetem négy intézmény integrátuma (Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola, Győr, Benedek Elek Pedagógiai Főiskola, Sopron, Pannon Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Kar, Mosonmagyaróvár és a Soproni Egyetem). Az intézmény hét karból tevődik össze. A csatlakozó intézmények 1-1 kart (3) jelentenek a soproni (székesfehérvári) négy kar (Erdőmérnöki, Faipari Mérnöki, Földmérési és Földrendezői, Közgazdaságtudományi Karok) mellett.

Az integráció célkitűzéseitől kissé eltérően valamiféle „decentralizált centralizmus” kialakítására törekszünk. A karok szakmai és gazdasági önállóságának biztosítása mellett szükséges egy igen erős, de nem nagy létszámú koordináló és ellenőrző szervezet kialakítása.

– Milyen karok és létszámarányok jellemzik az új egyetemet, és milyen összetételű a Rektori Tanács, milyen súlyt képviselnek az ősi szakok?

– A Nyugat-Magyarországi Egyetem foglalkoztatottjainak összlétszáma 1150 fő, a hallgatók létszáma 7600 fő. A volt

Soproni Egyetem részaránya 450 foglalkoztatott és 2700 hallgató.

Az új egyetemen 2000. december 30-ig Ideiglenes Intézményi Tanács (2001-től Egyetemi Tanács) működik, amely többé-kevésbé paritásos összetételű. A Tanács 31 szavazati jogú tagja között 16 fő a volt Soproni Egyetem képviselője.

– Hogyan sikerült az együttgondolkodást megvalósítani az integrációban részt vett intézmények között?

– Korai lenne még együttgondolkodásról beszélni. Az integráció jelenlegi stádiumában valamennyi résztvevő intézmény arra törekszik, hogy saját pozícióját (képviseleti arány, autonómia) minél stabilabbá tegye. Sok és hosszadalmas „véres” tárgyalás eredményeként sikerült egyezsége jutni az új Egyetem szervezeti és működési, valamint gazdálkodási szabályzatában. Érezhető, hogy valamennyi tagintézmény ezt az integrációt valamiféle laza szövetségi formában érzi működőképesnek, noha nem ez az egyesülés igazi célja.

– A nehéz helyzetekben a selmeci szellem mindig segítségre volt, hogyan él tovább az integrálódott egyetem hallgatóinak körében?

– Meggyőződésem, hogy a selmeci szellem jelen van nagyon sok hazai felsőoktatási intézményben, legfeljebb máshogy hívják. Mindhárom csatlakozó partnerintézményünk jelentős diákhatárokkal rendelkezik, melyeket mi soproniak, székesfehérváriak tiszteletben tartunk. A mi hagyományainkat a jövőben sem akarjuk másokra ráerőltetni, de igyekszünk azokat népszerűsíteni, minél szélesebb körben megismertetni. Lehet, hogy ez jó értelemben véve fertőző lesz. A (volt) Soproni Egyetem hallgatói és dolgozói körében a hagyományok ápolása ebben az új helyzetben még erősebb lesz.

– Kényes kérdést kell feltennem. Mennyiben látja a soproni egyetemi központ helyét stabilnak Sopronban? A hagyományos ősi szakok helyzetét nem fenyegeti-e ebből a szempontból Miskolc réme?

– Nehéz erre a kérdésre válaszolni. A soproni és székesfehérvári karok többséget képeznek, de előre nem tudhatjuk, hogy jelenlegi – nem hivatalos – érdekszövetségünk mennyire lesz tartós. A karok – megnövekedett önállóságuk

következtében – könnyen „önzövé” válhatnak, s ennek érdekében elképzelhető, hogy más szövetségeket keresve próbálják érvényesíteni érdekeiket. Remélem, erre nem kerül sor, de a veszély fennáll. A földrajzi központ helyét (Sopron) a törvény garantálja, de egy komolyabb infrastrukturális fejlesztésre lenne szükség ahhoz, hogy ez méltó is legyen az új egyetemhez. Jelenlegi karaink nem arra törekednek, hogy többségüket kihasználva uralják a Nyugat-Magyarországi Egyetemet, de mennyiségi és minőségi paramétereink arányában kívánunk annak irányításában részesülni.

– Az Egyesület szakosztályaiban meghatározó szerepet töltenek be az Egyetem oktatói, kutatói. Rektor úr, milyen támogatást, segítséget vár az Egyesülettől az új kibívások megoldása területein?

– Az Országos Erdészeti Egyesület és az erdőmérnök-képzés egymástól elválaszthatatlan. Az Egyesülettől – amelynek legfőbb partnere az Erdőmérnöki Kar – elsősorban azt kérjük, hogy hatalmas bázisával továbbra is álljon ki a képzés elismertsége, fejlesztése mellett, segítse munkánkat, ahogyan azt mi is tesszük az Egyesület érdekében a saját eszközeinkkel.

A kérdéseket összeállította:
Ormos Balázs

Konferencia a magánerdő-gazdálkodásról

A Soproni Egyetem Erdőmérnök Kari Hallgatói Önkormányzata „Magánerdő-gazdálkodás jelene és jövője Magyarországon” címmel konferenciát rendezett. Előadást tartott: *Wissnovszky Károly*, az FVM Erdészeti Hivatal Magánerdő-gazdálkodási Osztályának vezetője; *Csóka Péter*, az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatója; *dr. Péti Miklós*, az Országos Erdészeti Egyesület alelnöke; *Telegdy Pál*, a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségének elnöke.